

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 11C/244/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7216211744
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kubej
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2017:7216211744.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II, sudcom JUDr. Petrom Kubejom v spore žalobcu: Q. S., J. XX.XX.XXXX, Y. G. I. H. XX, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Bauer, s.r.o., so sídlom Dénešova 19, Košice, IČO:47 254 874 proti žalovanému: S. H., J. XX.XX.XXXX, Y. G. H. -N. H., K. K. Q. XX, H., o zaplatenie 3600 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 3.600 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 15.12.2016 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 12.05.2016 sa žalobca domáha, aby mu žalovaný uhradil sumu 3600 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 3600 eur od 26.02.2015 do zaplatenia a nahradil trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia. V dôvodoch uviedol, že dňa XX.XX.XXXX požičal žalovanému sumu 4100 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal vrátiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 95 eur vždy do 25 dňa v mesiaci počnúc dňom 25.01.2015. Žalovaný uhradil žalobcovi doposiaľ sumu 500 eur a to pri samotnom uzatvorení zmluvy o pôžičke dňa 07.01.2015. Celková suma, ktorú žalovaný dlží žalobcovi je vo výške 3600 eur. aj napriek viacerým výzvam ako aj písomnej poslednej výzve zaslanej právnym zástupcom žalobcu dňa 10.04.2016 žalovaný svoj dlh neuhradil ani čiastočne.

2. Dňa 18.05.2016 vydal tunajší súd platobný rozkaz č.k.: XXC/XXX/XXXX-XX, ktorý následne uznesením č.k.: XXC/XXX/XXXX-XX zo dňa 25.10.2016 zrušil a to z dôvodu, že sa nepodarilo doručiť platobný rozkaz žalovanému do vlastných rúk.

3. Súd uznesením č.k.: 11C/244/2016 zo dňa 02.12.2016 vyzval žalovaného podľa § 167 ods. 1,2 zákona č.160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), aby sa v lehote 15 dní od doručenia predmetného uznesenia písomne vyjadril k žalobe. Žalovanému sa predmetné uznesenie spolu so žalobou a jej prílohami nepodarilo žalovanému doručiť na adresu prechodného pobytu (trvalý pobyt žalovaný v registri obyvateľov SR nemal) a súdu sa aj napriek rozsiahlemu šetreniu pobytu žalovaného inú adresu nepodarilo zistiť. Z uvedených dôvodov súd postupoval podľa § 106 ods. 3 v spojení s ustanovením § 116 ods. 2 CSP a žalobu spolu s prílohami a predmetným uznesením doručil žalovanému prostredníctvom oznámenia na úradnej tabuli súdu a webovom sídle súdu a to dňa 17. 12.2016. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

4. Na nariadenom pojednávaní dňa 26. apríla 2017 sa žalovaný nezúčastnil, pričom svoju neúčast žiadnym spôsobom neospravedlnil a ani nepožiadaval konajúci súd o odročenie pojednávania. Predvolanie žalovanému bolo doručené v súlade s ustanovením § 106 ods. 3 CSP dňa 13.04.2017. Na základe týchto skutočností súd pojednával v neprítomnosti žalovaného. (§ 180 CSP)

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s podstatným obsahom listín predložených žalobcom: žalobou, zmluvou o pôžičke zo dňa 07.01.2015, poslednou výzvou na zaplatenie dlhu zo dňa 10.04.2016, fotokópiou uznesenia okresného riaditeľstva PZ, odbor kriminálnej polície v Košiciach zo dňa 09.09.2015 Č.:Q.-XXXX/X-I.-H.-XXXX, listom žalobcu zo dňa 30.06.2015 spolu s podacím hárkom a výsluchom žalobcu, pričom zistil tento skutkový stav:

6. Zo zmluvy o pôžičke uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 07.01.2015 vyplýva, že predmetom tejto zmluvy bolo požičanie peňazí vo výške 4100 eur dlžníkovi (žalovanému) veriteľom (žalobcom) za podmienok ustanovených v tejto zmluve. Podľa čl. II tejto zmluvy bola pôžička poskytnutá dlžníkovi pred podpisom tejto zmluvy v hotovosti, pričom dlžník prehlasuje a svojim podpisom potvrdzuje prevzatie sumy uvedenej v článku I. Zmluvné strany sa dohodli, že dlžník vráti veriteľovi požičanú sumu bezúročne. Z čl. IV „Vrátenie pôžičky“ vyplýva, že dlžník vráti veriteľovi dlh v pravidelných mesačných splátkach vo výške 95 eur vždy do 25. dňa v mesiaci. Prvá splátka je splatná 25.01.2015. V prípade, ak sa dlžník omešká čo i len s jednou splátkou, veriteľ má právo požadovať uhradiť všetky splátky naraz, zároveň v prípade omeškania dlžníka má veriteľ právo na zákonný úrok z omeškania v zmysle ustanovení zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. Podpisy žalobcu ako veriteľa a žalovaného ako dlžníka na zmluve boli úradne osvedčené.

7. Z listu žalobcu adresovaného žalovanému dňa 30.06.2015 súd zistil, že žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie 4 splátok naraz v sume 400 eur, nakoľko žalovaný bol v omeškaní s riadnym plnením mesačných splátok v zmysle uzatvorenej zmluvy o pôžičke.

8. Z fotokópie uznesenia Okresného riaditeľstva PZ, odboru kriminálnej polície v Košiciach zo dňa 09.09.2015, Č.:Q.-XXXX/X-I.-H.-XXXX vyplýva, že dňa 09.09.2015 bol vo veci trestného oznámenia žalobcu nasvedčujúcemu, že bol spáchaný prečin podvodu podľa §221 ods. 1,2 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť žalovaný, vypočutý žalovaný, ktorý uviedol, že so žalobcom uzatvoril zmluvu o pôžičke na sumu 4100 eur. Zároveň uviedol, že si je vedomý, že k dátumu 09.09.2015 dlhuje na splátkach žalobcovi a prehlásil, že dlh na splátkach mu uhradí do konca mesiaca september 2015.

9. Z Poslednej výzvy zo dňa 10. apríla 2016 vyplýva, že právny zástupca žalobcu v mene žalobcu vyzval žalovaného na uhradenie sumy 3600 eur a do v lehote desiatich kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. Žalovaný predmetný dlh napriek týmto výzvam neuhradil ani čiastočne.

10. Z výsluchu žalobcu súd zistil, že žalobca žalovaným uzavrel zmluvu o pôžičke tak, ako bola súdu predložená v písomnej podobe s tým, že žalovaný mal žalobcovi odovzdať sumu 500 eur už pri uzatváraní zmluvy, ako prvých 5 splátok, čo vlastne bolo uvedenie do omylu zo strany žalovaného. Z uvedeného dôvodu žaluje sumu 3600 eur a nie sumu 4100 eur.

11. Súd tento skutkový stav právne posúdil podľa nasledujúcich zákonných ustanovení:

12. Podľa ust. § 657 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „OZ“), zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

13. Podľa ust. § 658 OZ, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky. Pri nepeňažnej pôžičke možno dojednať namiesto úrokov plnenie primeraného väčšieho množstva alebo vecí lepšej akosti, spravidla toho istého druhu.

14. Podľa ustanovenia § 150 ods. 1,2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

15. Podľa ustanovenia § 151 ods. 1,2 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

16. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že žalobca si uplatňoval voči žalovanému nároky vzniknuté z uzavretej zmluvy o pôžičke zo dňa 07.01.2015.

17. Zmluva o pôžičke je zmluva, ktorou sa jedna strana veriteľ prenecháva druhej strane dlžníkovi veci určené podľa druhu a táto druhá strana sa zaväzuje vrátiť po čase veci rovnakého druhu. Pre zmluvu o pôžičke je charakteristické, že veriteľ prenecháva dlžníkovi určité množstvo druhovo určených (zastupiteľných) vecí na voľné nakladanie, prípadne na spotrebovanie, a dlžník sa zaväzuje vrátiť mu po určitej dobe veci rovnakého druhu. Zmluva o pôžičke má reálnu (nielen konsenzuálnu) povahu a vznik pôžičky predpokladá nielen dohodu strán, ale aj skutočné odovzdanie predmetu pôžičky, pričom pri peňažnej pôžičke môže dôjsť k odovzdaniu požičanej sumy aj bezhotovostným prevodom na účet dlžníka. Z reálnej povahy zmluvy o pôžičke vyplýva, že pokiaľ nedôjde k odovzdaniu peňazí alebo k bezhotovostnému prevodu dojednanej sumy na účet dlžníka, nevznikne medzi zmluvnými stranami právny vzťah z pôžičky. Z ustanovenia § 657 OZ možno teda vymedziť pojmové znaky zmluvy o pôžičke, ktorými sú jednak určenie zmluvných strán, prenechanie druhovo určenej veci, ktorá je predmetom zmluvy (v prejednávacom prípade peniaze) dočasnosť zmluvného vzťahu a povinnosť vrátiť veci rovnakého druhu. Bremeno tvrdenia znáša v prípade sporu o vrátenie pôžičky veriteľ, na ktorom je, aby preukázal, že k uzavretiu zmluvy o pôžičke došlo, že dlžníkovi predmet pôžičky odovzdal a že dlžník predmet pôžičky riadne a včas nevrátil. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 21.06.2012 sp.zn.:33 Cdo2547/2011, v ktorom sa okrem iného uvádza, že ak zmluva o pôžičke obsahuje vyhlásenie dlžníka, že prevzatie pôžičky od veriteľa potvrdzuje svojim podpisom na zmluve a o pravosti podpisov zmluvných strán na zmluve pritom nie je namieste pochybovať, lebo boli úradne overené) odporuje pravidlám logického myslenia uveriť bez ďalšieho obrane dlžníka, že predmet pôžičky od veriteľa neprevzal, resp. vyvodzovať, že zmluva o pôžičke opatrená overenými podpismi účastníkov nie je dostatočným dôkazom na preukázanie opaku.“ Súd má za to, že v prejednávacom prípade zo zmluvy o pôžičke jednoznačne vyplýva, že žalovanému boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 4100 eur pričom túto skutočnosť žalovaný potvrdil svojim podpisom na predmetnej zmluve a tento podpis bol úradne osvedčený, rovnako tak ako podpis žalobcu - veriteľa. Vzhľadom k tomu, že žalovaný nijakým spôsobom tieto skutočnosti nespochybnil a ani nepoprel žalobcove tvrdenia, súd ma za preukázané, že došlo k naplneniu reálneho charakteru zmluvy o pôžičke, t.j. k reálnemu odovzdaniu finančnej hotovosti žalovanému vo vyššie uvedenej výške.

18. Na základe uvedených skutočností a po vykonanom dokazovaní súd prijal záver, že žalobca v konaní preukázal jednak platné uzavretie zmluvy o pôžičke ako aj odovzdanie peňazí žalovanému teda dlžníkovi, čím naplnil aj reálny charakter zmluvy o pôžičke. Zo zmluvy o pôžičke uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným vyplýva, že strany sporu uzavrel zmluvu, ktorej predmetom bolo poskytnutie peňažnej pôžičky v sume 4100 eur v prospech žalovaného. Ten sa zaviazal poskytnutú sumu vrátiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 95 eur vždy ku 25. dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v omeškaní s plnením svojho záväzku, žalobca v zmysle čl. IV predmetnej zmluvy vyzval žalovaného (poslednou výzvou zo dňa 10. apríla 2016) na splatenie celej dlžnej sumy v sume 3600 eur. Žalovaný do dňa podania žaloby svoj dlh neuhradil ani čiastočne. Na základe týchto skutočností súd mal dostatočne preukázané, že nárok žalobcu uplatňovaný v žalobe pokiaľ ide o istinu v celom rozsahu dôvodný a priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 3600 eur.

19. Podľa ust. § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného v rozhodnom čase, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

21. Žalobca si podanou žalobou zároveň uplatnil aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne z dlžnej sumy od 26.02.2015. Pokiaľ ide o začatie plynutia doby, v ktorej bol resp. je žalovaný v omeškaní s plnením svojho dlhu, súd ma za to, že žalobca v priebehu konania nepreukázal dostatočným spôsobom, že k omeškaniu s plnením peňažného dlhu žalovaného došlo k 26.02.2015. Z tohto dôvodu súd ako prvú kvalifikovanú výzvu na splatenie predmetného dlhu žalovaného považoval až doručenie žaloby žalovanému a preto ako prvý deň omeškania určil 18. decembra 2016 (t.j. deň po doručení žaloby žalovanému). Výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky bola k 18. decembru 2016 bola vo výške 0,00% .

22. Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd preto žalobe žalobcu vyhovel a zaviazal žalovaného, aby žalobcovi zaplatil sumu 3600 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 15.12.2016 do zaplataenia. V prevyšujúcej časti týkajúcej sa príslušenstva pohľadávky súd žalobu zamietol.

23. Podľa ust. § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

24. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

26. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. Súd poukazujúc na vyššie citované zákonné ustanovenia vo výroku tohto rozsudku rozhodol len o rozsahu nároku úspešného žalobcu na náhradu trov konania. O konkrétnej výške tejto náhrady bude po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením rozhodovať príslušný súdny úradník tunajšieho súdu.

28. Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd rozhodol tak, ako je uvedené v enunciate tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II písomne v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 363, § 364 CSP) Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.(§ 358 CSP) Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané(§ 359 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.